

[Kofod-Svendsen]

gerningen er, at i de forrige år, hvor hr. Svend Auken var arbejdsminister, steg arbejdsløsheden år efter år, og samtidig var der et fald i beskæftigelsen i den private sektor og en svag stigning i beskæftigelsen i den offentlige sektor. Det skete år efter år.

Nu er det nye, at denne udvikling er vendt. Den er brudt. Der skabes nu arbejdspladser i eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv. Det sker ganske drastisk. Det sker i stigende grad. Samtidig er der sket en opbremsning i den offentlige sektor. Der er sket en omstilling, så der er vækst i eksporterhvervene og en bremse på den offentlige sektor, og alligevel daler arbejdsløsheden.

Hr. Svend Auken har fra denne talerstol måttet indrømme, at der er sket et svagt fald. Det er en kendsgerning. Det er denne gode udvikling, der skal fortsætte, og det er denne gode udvikling, det havde været rart at se hr. Svend Auken i større grad beskæftige sig med.

Det andet emne, hr. Svend Auken har taget op, er spørgsmålet om arbejdstidsnedsættelse. Jeg vil gerne sige, at af familiemæssige grunde er det klart en målsætning, et ønske, at arbejdstiden bliver nedsat. Lang arbejdstid er intet mål i sig selv, og vi skal ikke gå og tro, at lige netop 40 timer er den ugentlige arbejdstid, vi alle en lang årrække fremover skal indordne os under.

Spørgsmålet er, hvordan vi nedsætter arbejdstiden på den bedste måde, på den rigtige måde, og dér er vi godt stillet. Vi har fået en fyldig rapport om arbejdstiden, som analyserer dette problem, og i den slås det fast, at foretager vi en generel arbejdstidsnedsættelse med fuld lønkompensation, så vil konkurrenceevnen blive svækket, og dermed vil vi øge arbejdsløsheden.

Derimod opstiller rapporten 5 klare punkter. Hvis disse 5 punkter – det står på side 190 i rapporten – bliver opfyldt, vil der blive en merbeskæftigelse på i alt ca. 30.000.

Næppe nogen tror, at vi i ramme alvor kan få opfyldt alle 5 punkter på én gang; vi må starte realistisk. Jeg mener, at det er på pkt. 5 og pkt. 3, nemlig om den øgede indsats med hensyn til efteruddannelse og videreuddannelse og om at satse langt mere på fleksibel arbejdstid, vi kan begynde, og så nedsætter vi successivt arbejdstiden og begrænser dermed arbejdsløsheden, som der

bliver mulighed for det. Der er en nøje sammenhæng, som der er lagt op til i rapporten at vi bør satse på. Samtidig må vi yderligere øge muligheden for deltidsarbejde, og det skal vel at mærke være deltidsbeskæftigelse, som giver samme tryghed i ansættelsen og de samme rettigheder som heltidsansattes.

Det er det visionære, det perspektivrige, rapporten lægger op til, og som jeg også håbede at hr. Svend Auken, når han nu har rejst debatten, i højere grad havde beskæftiget sig med.

Til sidst et par ord om forliget mellem regeringen og det radikale venstre.

Hvad er det perspektivrige i det forlig? Det er, at man opprioriterer uddannelse. Det er virkelig perspektivrigt, at man nu vil skabe mulighed for uddannelsesydelse til voksne langtidsledige. I det dynamiske samfund, vi lever i, bliver efteruddannelse og videreuddannelse det helt centrale. Hvorfor er socialdemokratiet ikke mere interesseret i at gå ind i en konstruktiv debat om dette emne, så vi virkelig ser det perspektivrige? Der er nogle ting, der stadig skal forhandles, bl.a. overgangsordninger for ældre arbejdstagere. Der er stadig væk nogle ting, der skal udmøntes helt konkret i praksis.

Lad os se på mulighederne for øget efter- og videreuddannelse for ad den vej at få sat flere i arbejde, kombineret med den rette langsigtede økonomiske politik. Bruger vi vore kræfter her, så tror jeg, at vi kan få vendt den skæve udvikling, så vi successivt skaber langt flere arbejdspladser og dermed et perspektivrigt samfund.

Maisted (FD):

Hr. Svend Auken brugte stærke ord som kynisk, uigennemtænkt, ussel, og jeg vil gerne udvide dette ordvalg med at sige, at det er en skandale, måske en forbrydelse over for de arbejdsløse, at man har ført en økonomisk politik, der har medført, at vi har 285.000 arbejdsløse i dette land.

Så er spørgsmålet: hvem er skyldig i, at det er gået sådan? Det, venstrefløjspartierne her i salen fremfører, er rendyrket stemmekøbspolitik. Der er nemlig intet, der burde være kommet bag på dem. Dansk Økonomi lavede i efteråret 1973 en økonomisk model, der klart viste, hvordan man belastede samfundsøkonomien, hvis man lod antallet af